

Det nytter noget.....

Rejsebrev fra Uganda, oktober 2008

Mandag den 6. oktober besøgte jeg Eden School. Stor var min glæde og overraskelse over, hvad jeg fik at se - en forandring, et stort skridt er trådt, siden jeg sidst besøgte skolen i slutningen af marts 2008.

En vagt sidder nu ved porten, der er ikke længere fri ind og udgang fra skolen. Da porten blev åbnet, kunne jeg se at græsset voksede, og flag vejrede på skolens to flagstænger. Den lukkede port er også med til at holde gederne ude, så græsset nu kan få lov til at vokse, selv om børnene leger der.

Med store sten står skrevet EDEN SCHOOL, så skulle man ankomme til skolen fra luften af, er man klar over, hvilken skole man nu besøger. Ingen affald ligger længere og flyder på pladsen foran skolen, og en slag udendørs scene er bygget op til brug for skolen og befolkningen i Bukoto området.

Inde i skolen møder mine øjne gang på gang ting som ser danske ud - det er indholdet fra containeren, som Allerød Ungdomsskole sendte til Eden School. Alle elever på skolen sidder nu på stole ved borde, de gamle bænke står udenfor klasseværelserne og signaler, at her kan man sidde hyggeligt og tale sammen. I klasseværelserne hænger der ting på væggene, der er skabe, der er ting som signaler, at her foregår undervisning. Læringsmiljøet er i den grad blevet løftet.

Min "gamle klasse" P1 har i år 25 elever i stedet for sidste års 76 elever, og lærer Stella er blevet 10 år yngre at se på nu. Det er tydeligt, at denne forandring har frigivet energi hos hende til at undervise, og da jeg kommer ind i klasseværelset bliver jeg helt tavs..... Sikke en forandring - her er nu et rart og inspirerende læringsrum til glæde for både børn og lærer Stella. Jeg taler igen med lærerne om vigtigheden af antallet af elever i klasserne, Stella er et lysende eksempel på det, og hun giver udtryk for, at hun nu kan nå rundt omkring alle børn. Jeg er overbevidst om, at når vi når til eksamenstiden i slutningen af november, så vil antallet af børn som ikke kan rykke op i P2 være minimeret rigtig meget. Jeg glæder mig til at høre om, hvordan P1 eksamens resultater bliver.

Der er nu indrettet et bibliotek på skolen, hvor bøger, mapper og materialer står på rad og række på reoler. Materialerne er sorteret efter klassetrin, så det er nemt for den enkelte lærer at finde noget til eleverne. Her taber jeg næsten næse og mund af

bar glæde over at se dette. De bøger vi købte sammen i marts måned er stadig at finde på reolerne, så ja det nytter noget det hele.

Lærerværelset, som jeg sidste år kaldte for verdens kedeligste lærerværelse, er nu forandret til et rum hvor lærerne alle sammen kan sidde i en firkant rundt om borde på stole. Slut med vakkelvorne bænke man var bange for at falde ned fra. På væggen hænger en stor opslagstavle, og jeg glæder mig over, at den kalender jeg udarbejdede til dette skoleår stadig hænger der og benyttes. En stol er reserveret til mig - jeg betragtes stadig som værende en Eden School teacher.

En gruppe fra England har besøgt skolen, og de har sammen med lærerne malet aula og trappeområdet. Det har pyntet meget, her er pænt og jeg må også sige rent efter omstændighederne, for det er ikke nemt at holde en skole i Uganda ren med al det støv og mudder.

Skolens køkken er blevet bygget større, men mangler stadig at blive gjort helt færdigt. Men på mandag - uge 42 efterårsferie i Danmark - så går arbejdet med at færdiggøre køkkenet igang. Josephine - vores ugandiske projekt sekretær - og jeg har været i byen efter cement, og det er aftalt at arbejderne møder ind mandag kl. 8.

De 3 kokke, som laver mad til børnene, har fået "uniform": blå og hvid ternede forklæder og tørklæder til hovedet. Og da jeg møder Ronald den mandlige kok i det kostume, så ler vi højt. Han ser både sød og sjov ud.

Det er for mig en stor glæde at være tilbage, dejligt at møde lærerne som virker glade og stolte over den forandring, der er sket på Eden School. De har alle været meget aktive i arbejdet med at få tømt containeren samt ved indretningen af skolen.

Så ja, det nytter noget at gøre noget.

Mange solskinshilsner fra Kampala
Birgitte